

נתנו חיים, קיבלנו חיים

ב'נטפליקס' אולי יעשו מזה סרט: מיאסר עכר רצתה לתרום כליה לבעלה רפעת, אבל לא נמצאה מתאימה • חגית יוגב מבית אל רצתה לתרום כליה ונמצאה מתאימה לרפעת • בתמורה תרמה מיאסר את הכליה שלה ליוכי שוורץ מטירת כרמל • השבוע, יום לאחר שחזרו מבית החולים לביתם בעכו, שיחזרו מיאסר ורפעת את המפגש המרגש עם התורמת והנתרמת, הקשר המיוחד שנוצר, כל זאת על רקע רגשי הקיטוב וההקצנה שעוברים על ישראל

מירית קושניר סטרומצה

רפעת עכר ידע שיגיע היום שבו יורקק לתרומת כליה, אבל חשב שיש לו לפחות עוד 20 שנה עד שזה יקרה. הוא גם לא ראה ברמיונו שהתורמת תהיה אישה שנולדה וגדלה בהתנחלות בית אל, ושאותו, מוסלמית ארוכה, תתרום בהצלחה לאישה יהודייה ובכך תציל את חייה. אבל זה בדיוק מה שקרה בשבוע שעבר במחלקת ההשתלות של בית החולים בבילינסון: חגית יוגב, ילידת ההתנחלות בית אל והיום תושבת לוד, רצתה לתרום כליה באופן אלטרואיסטי והתאימה לרפעת עכר. מיאסר עכר, אשתו של רפעת, רצתה לתרום כליה לבעלה והתברר שהיא אינה מתאימה לו, אבל היא כן נמצאה מתאימה לתרום ליוכי שוורץ. וכך, בסופו של תהליך ההצלחה, חגית תרמה לרפעת, ומיאסר תרמה ליוכי.

רפעת שוחרר מבית החולים ביום ראשון השבוע, הוא מתאושש בביתו בעכו ואומר: "הסיפור שלנו קורה בתקופה קשה במדינת ישראל, מראה שכשאנחנו צריכים להתאחד ולהיות אחד בשביל השני אנחנו יכולים לעשות את זה".

מיאסר עכר: "אני הסתכלתי עליה והיא הסתכלה עליי, חייכנו אחת לשנייה ואני לחשתי לרבעת: 'נראה לי שזאת האישה שאני תורמת לה'"

אחוזה ושותפות גורל. מימין: רפעת, מיאסר, חגית ויוכי | צילום: פרטי

"הכל מלמעלה"

רפעת עכר (43) ידע שהוא חולה במחלת כליות כרונית, שהתגלתה כשהיה ילד בן שבע. "אני זוכר את היום שבו הגעתי לבית חולים בגלל כאבי בטן", הוא אומר, "והתברר שיש לי מחלת כליות קשה וידוע שבשלב מסוים המחלה תחמיר ואדקק לדיאליזה או אפילו להשתלת כליה. התחלתי טיפולים ותרופות וכל השנים הרגתי שתי בסדר, עד שלפני שנה הגעתי לבית החולים בנהריה עקב התייבשות והתברר שמצב הכליות שלי הידרדר. המחלה החמירה. הייתי מופתע ומבוהל מהבשורה. אנחנו אנשים דתיים, מיאסר ואני. אני מתפלל חמש פעמים ביום, לא מפחד ממחלות ולא מהמוות. הבנתי שזה מה שנתן לי אלוהים וצריך לקבל את מה שנגזר עלינו". מיאסר נפגשה עם הרופאים ללא ידיעתו והחלה תהליך של בדיקת התאמה. "היא חכמה, אשתי", הוא אומר, "היא עוברת

רפעת עכר: "כולנו היינו מאושפזים במחלקת ההשתלות בבילינסון, אבל לא ידענו אחד על השני עד למפגש במחלקת הרנטגן"

כסייעת בגן ילדים, והיא אישה חזקה עם הרבה כוח והרבה מוטיבציה. כשהתברר שהיא לא מתאימה לתרום לי, הפנו אותנו לתרומה בהצלחה. למיאסר יש שתי בנות מלפני גירושה, רשא בת 12, ויסמין בת 14. אני רואה גם בשתייהן את הבנות שלי. השבוע חזרנו הביתה אל הילדים שלנו כדי להתחיל בחיים חדשים ובריאים".

מיאסר: "כשהחלטתי לתרום כליה לבעלי זה היה רק כדי להציל את הבית שלי, כי לא רציתי שרפעת יסבול עם דיאליזה. אבל במקום להציל רק את הבית שלי זכיתי להציל משפחה שלמה נוספת".

מפגש ברנטגן

לאחרונה סערה המדינה לאחר שהעיתון נאי ארנזן סגל היה מוכן לתרום כליה ליהודי בלבד.

"זה קרה בדיוק שבוע לפני הניתוח שלנו. עד לרגע האחרון רפעת ואני לא ידענו למי אני תורמת כליה וממי הוא מקבל. ואז זמן קצר לפני הניתוח שלחו אותנו לצילום רנטגן, ושמענו שיש לנו אישה. אני הסתכלתי עליה והיא עליי, חייכנו אחת לשנייה ואני לחשתי לרפעת: 'נראה לי שזאת האישה שאני תורמת לה'. פתאום היא שאלה: 'איפה אתם?' עניתי 'מעכו' והיא שאלה: 'יכול להיות שאת התורמת שלי?'. מיאסר מתרגשת גם עכשיו כשהיא חוזרת אל הרגע ההוא ואומרת: "הסתבר שזו יוכי שוורץ, ואכן הכליה שלי מיועדת לה. כל המילים שבועולם לא מסיפיקות כדי לתאר את מה שהרגשנו באותו רגע. ניגשתי אליה, חיבקתי אותה ואמרתי לה שהכל יהיה בסדר, שהיא תחלים ותחזור לחיים שלה".

רפעת: "מיאסר ואני הגענו להחלטה שהיא

"אני מתכוון לחזור לעבוד כבר השבוע". מיאסר ורפעת עכר בביתם בעכו | צילום: נחום סגל

תתרום כליה ולא משנה לנו למי. בעינינו אין שום הבדל בין יהודי לבין ערבי במדינת ישראל, ובעולם כולו. עד לרקה ה-90 ידענו רק שהכליה מיועדת לאישה בת 70 שהיתה במצב קשה אחרי טיפולי דיאליזה של שנים. ושמחנו שהכליה של אשתי הצילה את חייה. זו הרגשה שנתנו חיים ושקיבלנו חיים. "כולנו היינו מאושפזים במחלקה אחת. בשיח הקצר שהספקנו לנהל לפני הניתוח הצלחנו קצת להכיר את יוכי ואת חגית, ופיגשנו גם את בני המשפחה שלהן".

נשארתים בקשר גם אחרי הניתוח? מיאסר: "כן, בוודאי. ביום שני השבוע יוכי חגגה יום הולדת 70, ובדיוק באותו יום היא השתחררה מבית החולים. שלחתי לה ברכה ואיחלתי התחלות חדשות. יש מתנה יותר טובה מזו?"

חוזר לעבוד

עכר הוא עיתונאי שעבד בעבר בחדשות 12 ובעיתונות המקומית, והיום הוא עובד ברדיו "נאס". הוא לא הפסיק לעבוד עד לרגע האחרון ביום שלפני האשפוז, והוא מתכוון לחזור לעבוד כבר השבוע. "כבר התקשרו אליי ואמרו שאני מאוד חסר בעבודה, ושאלו אם אני מסוגל כבר לחזור. אני מנסה להתיישב תאושש וכרגע גם כל המשפחה סביבנו. כולם הגיעו לתמוך בנו בבית החולים והם עוזרים גם עכשיו. אני אהיה במעקב בבילינסון, עם צוות על של אלופים שמגיע להם הרבה כבוד על הטיפול וגם על המידע שסיפקו לנו. הכול נעשה בשיתוף פעולה בין מרכז ההשתלות בבית החולים לבין עמותת 'מתנת חיים', והאנשים שלהם לא עזבו אותנו לרגע".

ובתוך כל ההתרגשות, יש עוד עניין שמעסיק את מיאסר: "אחרי כל מה שקרה לנו,

ברור שצריך להעלות את המודעות לתרום איברים במגזר שלנו. התחלתי את הבירור והבדיקות בחודש אוקטובר, ומאז ועד היום אני מדברת רק על זה עם כל מי שמוכן להתיישב. אני רוצה שכל מי שיכול לתרום יתרום ולא חשוב למי תורמים".

"לא התלבטתי"

חגית יוגב (50) אשת חינוך, אם לשישה וסבתא לשלושה, היא תורמת אלטרואיסטית שפנתה לעמותת מתנת חיים במטרה לתרום כליה ושירכו לה את יוכי. "סוג הדם שלי יכריע היה להתאים לכולם", היא אומרת, "ואז אמר לי שיש זוג שיכול להתאים לתרומה בהצלחה, והשבת שאם זה יכול לעזור בדרך לעזר אדם שסובל מאי ספיקת כליות, מה טוב. יתורמים אלטרואיסטים במשפחתנו וגם ארצתי לעשות זאת כרצון להכרת הטוב ומעשה טוב בעולם. ידעתי שמדובר בבני זוג ערבים תושבי עכו, וכשמעתי שאשתו רוצה לתרום לו ולא מתאימה, הערכת את זה לפני שנפגשנו משום שהיא פועלת נגד מה שמקובל במגזר ונתקעת כי אין התאמה בסוג הדם. מעבר לכך לא היו לי כל התלבטויות. אני גרה בעיר מעורבת בשכונה מעורבת בשכונות טובה. נדהמתי מהעובדה שאצל שני אנשים שהכליות שלהם לא תפקדו במשך שנים, החלו לתפקד מיד לאחר הניתוח. זו משנה חיים של משפחה שלמה".

יוכי שוורץ, אם לשלושה וסבתא לשישה "קיבלתי חיים חדשים ליום ההולדת ה-10 שלי. יהיו לי חיים בלי דיאליזה. התפללתי להיות בריאה בשבילי, בשביל הילדים ובשביל הנכדים שלי, שעכשיו קיבלו סבתא חדשה, והשבוע זה התגשם. זו המתנה הטובה והכי יפה שקיבלתי בכל חיי".